

1071**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 30 kwietnia 2004 r.

w sprawie wynagrodzenia prowizyjnego Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu prowadzenia Krajowego Funduszu Drogowego

Na podstawie art. 39o ust. 2 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1192, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość wynagrodzenia prowizyjnego Banku Gospodarstwa Krajowego, zwanego dalej „Bankiem”, z tytułu prowadzenia Krajowego Funduszu Drogowego, zwanego dalej „Funduszem”, oraz sposób i terminy jego wypłaty.

§ 2. 1. Bankowi przysługuje wynagrodzenie prowizyjne w wysokości iloczynu kosztów faktycznie poniesionych przez Bank z tytułu prowadzenia Funduszu i współczynnika 1,15.

2. Podstawę do obliczenia wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, stanowią koszty faktycznie poniesione przez Bank z tytułu prowadzenia Funduszu, w granicach określonych w planie uzasadnionych

kosztów ponoszonych przez Bank z tytułu prowadzenia Funduszu, stanowiącym załącznik do planu finansowego Funduszu, o którym mowa w art. 39n pkt 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

3. Wypłaty wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się ze środków Funduszu w okresach miesięcznych, 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy rozliczenie.

§ 3. Wypłata wynagrodzenia prowizyjnego Banku, za okres przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, następuje jednorazowo, w najbliższym terminie wypłaty określonym zgodnie z § 2 ust. 3, po wyodrębnieniu planu finansowego Funduszu zgodnie z art. 39n pkt 1 ustawy, o której mowa w § 2, w tym uzgodnieniu planu uzasadnionych kosztów ponoszonych przez Bank z tytułu prowadzenia Funduszu.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2004 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller***1072****ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 30 kwietnia 2004 r.

w sprawie korzystania ze środków funduszu socjalnego przez emerytów i rencistów Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu oraz członków ich rodzin

Na podstawie art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób podziału środków funduszu socjalnego, zwanego dalej „funduszem”, między jego dysponentami;
- 2) dysponentów środków funduszu;
- 3) rodzaje świadczeń socjalnych finansowanych z funduszu;
- 4) zakres i sposoby korzystania ze świadczeń socjalnych z funduszu przez emerytów i rencistów Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa We-

wewnętrznego i Agencji Wywiadu oraz członków ich rodzin, zwanych dalej „osobami uprawnionymi”;

- 5) tryb przyznawania świadczeń socjalnych z funduszu.

§ 2. 1. Dysponentami środków funduszu są:

- 1) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego — w odniesieniu do emerytów i rencistów Urzędu Ochrony Państwa i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) Szef Agencji Wywiadu — w odniesieniu do emerytów i rencistów Agencji Wywiadu.

2. Dysponenti środków funduszu otrzymują te środki odpowiednio do liczby emerytów i rencistów uprawnionych do korzystania ze świadczeń socjalnych.

§ 3. Środki funduszu mogą być przeznaczone na następujące świadczenia socjalne:

- 1) zapomogi pieniężne;
- 2) dopłaty do kosztów pobytu i żywienia w ośrodkach wczasowych lub sanatoriach, a także innych form rekreacji oraz wypoczynku indywidualnego i zbiorowego;
- 3) dopłaty do kosztów pobytu na kolonii i obozach wypoczynkowych dla dzieci i młodzieży oraz innych form działalności socjalnej organizowanej przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencję Wywiadu;
- 4) dopłaty do korzystania z różnych form działalności kulturalno-oświatowej organizowanej przez organizacje zrzeszające emerytów i rencistów.

§ 4. 1. Świadczenia socjalne przyznaje dysponent funduszu lub upoważniony przez niego funkcjonariusz na pisemny wniosek osoby uprawnionej albo z urzędu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, kieruje się do:

- 1) komórki kadrowej lub funkcjonariusza wyznaczonego do załatwiania spraw kadrowych lub socjalnych w jednostce organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej;
- 2) komórki kadrowej lub funkcjonariusza wyznaczonego do załatwiania spraw socjalnych w jednostce organizacyjnej Agencji Wywiadu.

3. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) odcinek emerytury lub renty albo kopię ostatniej decyzji w sprawie emerytury lub renty;
- 2) inne dokumenty uzasadniające przyznanie świadczenia socjalnego, w szczególności rachunki, faktury, zaświadczenia.

§ 5. 1. Przy przyznawaniu świadczeń socjalnych uwzględnia się sytuację życiową, rodzinną i materialną osoby uprawnionej.

2. Świadczenia socjalne ze środków funduszu mogą być przyznawane osobom uprawnionym, które:

- 1) posiadają trudne warunki materialne;
- 2) zostały poszkodowane na skutek wypadków losowych: powodzi, pożaru lub innych wypadków;
- 3) samotnie wychowują dzieci;
- 4) ponoszą dodatkowe koszty związane z wychowaniem dzieci wymagających specjalnej opieki lub leczenia;
- 5) zostały sierotami zupełnymi.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1995 r. w sprawie wysokości funduszu socjalnego oraz zakresu i zasad korzystania ze świadczeń socjalnych przez osoby uprawnione do policyjnego zaopatrzenia emerytalnego i członków ich rodzin w resorcie spraw wewnętrznych i administracji oraz w Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 38, poz. 193 oraz z 1998 r. Nr 41, poz. 238), które w zakresie zasad korzystania ze świadczeń socjalnych przez byłych funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa oraz członków ich rodzin utraci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 21 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2048).

1073

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 30 kwietnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ratownictwa górniczego

Na podstawie art. 78 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 117, poz. 1007, Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1360 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 223, poz. 2219 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959.

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 12 czerwca 2002 r. w sprawie ratownictwa górniczego (Dz. U. Nr 94, poz. 838) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 28 i 29 otrzymują brzmienie:

„§ 28. Ratownikiem górniczym może być osoba, która:

- 1) ukończyła 21 lat,
- 2) przepracowała co najmniej 12 miesięcy w zakładzie górniczym w danej specjalności,
- 3) ma odpowiedni stan zdrowia oraz odpowiednie predyspozycje psychologiczne, potwierdzone specjalistycznymi badaniami,